

01 APRILIE

**PARACLISUL
SF. CUVIOASE
MARIA
EGIPTEANCA
DE LA
IORDAN**

PARACLISIER-GR

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΩΣ ΚΑΙ ΤΗ
ΤΗ Ε' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΣΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ
ΜΑΡΙΑΝ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΝ

Ευλογήσαντος του Ιερέως, λέγομεν το Κύριε
εισάκουσον,
Θεός Κύριος, ως συνήθως, και το εξής

Ἦχος δ΄. Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ.
Απαμαυρώσασα συντόνω ασκήσει του παναλάστορος,
οσία Μαρία, το πρόσωπον ανέδραμες συνείναι
Χριστῷ εν τοις θείοις δώμασι και Αυτόν ικετεύειν
δούναι τοις ικέταις σου ειρηναίον τον βίον και
νοσημάτων τάραχον δεινόν ημών κοπάσαι, Αιγύπτου
οσφράδιον.

Δόξα. Το αυτό .

Και Νυν.

Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τας δυναστείας σου
λαλείν οι ανάξιοι. Ει μη γαρ συ προΐστασο

πρεσβεύουσα τις ημάς ερρύσατο εκ τοσοῦτων
κινδύνων; Τις δε διεφύλαξεν ἕως νυν ελευθέρους;
Ουκ αποστῶμεν, Δέσποινα, εκ σου• σους γαρ
δούλους σώξεις αεί εκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ο Ν' Ψαλμός

και ο Κανὼν, ου η ακροστιχίς•
Μετανοίας δείξόν μοι τρίβους, Μαρία. Χ. Μ.

Ἦχος πλ. δ´.

Ωδή α´. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μαρία οσία, Χριστοῦ λαμπὰς πυρφόρε, εικόνας των
παθῶν μου εκ της εμῆς ψυχῆς ταις απαύστοις σου
πρεσβείαις προς ον ηγάπησας τάχος εξάλειψον.

Εν κόλποις, Μαρία, του Αβραάμ σκηνώσασα χάριν
εὔρες Κύριον δυσωπεῖν, υπέρ ικετῶν σου των
ποθούντων, ευαρεστήσαι Αυτῷ ἔργοις πρέπουσι.
Τον βίον μου, οἶμοι, εν ηδοναίς ασῶτως ο τάλας
δαπανήσας νυν εκζητῶ, οσία Μαρία, τας ευχὰς σου,
ἵνα σωθῶ προς τον μόνον Φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Απόκρουσον πάσας τας προσβολὰς εχθροῦ του
βεβήλου προσευχαίς σου ταις ρυπτικαίς, Αγνή, προς
ον ἔτεκες αφράστως, και ζοφερῶν περιστάσεων ρύσαι
με.

Ωδή γ´. Ουρανίας αφίδος.

Νυν προσπίπτω σοι, Μήτηρ, αναβοών• πρόφθασον,
Αιγυπτίων εύχος, Μαρία, και ανακούφισον εκ
κατωδύνων παθών τον σε προφρόνως υμνούντα ως
ερήμου ίασμον άγαν ηδύπνευστον.

Ολοτρόπως θελχθείσα τω του Χριστου έρωτι και του
Παρακλητου ρωσθείσα σθένει κατήσχυνας, Μαρία,
τον δυσμενή, ου και ημάς αποκρούσαι τους πιστους
αξίωσον βέλη τα πύρινα.

Ιορδάνου, Μαρία, τοις ιεροίς νάμασι βίου
αποπλύνασα ρύπον άφθορον ένδυμα περιεβλήθης
λαμπρόν της σωστικής μετανοίας γενομένη
πρέσβειρα πάντων προς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ασυγχύτως, Παρθένε, ο του παντός αίτιος εξ αγνών
αιμάτων σου σώμα, Δέσποινα, βρότειον λαβών το
γένος ημών εκ της αρχαίας κατάρας έσωσε και έδειξε
κόσμου σε σώτειραν.

Διάσωσον εξ επηρείας του δαίμονος σους ικέτας,
μετανοίας πυρσέ λαμπρέ, Μαρία πανεύφημε, τους
σπεύδοντας πόθω ταις σαις πρεσβείαις.

Επίβλεπον εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την
εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι της
ψυχής μου το άλγος.

Αίτησις και το Κάθισμα.

Ήχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Μαρία σεπτή, Αιγύπτου θείον βλάστημα, ερήμου φωστήρ του Ιορδάνου πάμφωτε, μετανοίας πύλας μοι σωτηρίους τάχος υπάνοιζον και τω Σωτήρι πρέσβευε Χριστώ διδόναι εμών πταισμάτων άφεσιν.

Ωδή δ´. Εισακήκοα Κύριε.

Σκοτισθείσαν τοις πάθεσι την ψυχήν μου, δέομαι, φωταγωγήσον ταις ακτίσι των καμάτων σου των υπερφυών, Μαρία ένδοξε.

Δακρυβρέκτους αγώνάς σου τους εν τη ερήμω ιδών ο Κύριος σε, Μαρία, εκραταίωσε και της μετανοίας βάθρον έδειξεν.

Εγκρατείας κατέταμες ξίφει της σαρκός σου, ορέξεις πάνσεπτε, η σαρκός ημών σκιρτήματα σαις λιταίς, Μαρία, καταστέλλουσα.

Θεοτοκίον.

Ιλασμός, Μητροπάρθενε, γένους των μερόπων και απολύτρωσις πέλεις• όθεν δυσωπούμεν σε• εκ φθοράς τους δούλους σου ανάγαγε.

Ωδή ε´. Φώτισον ημάς.

Ξένωσον τον νουν του ικέτου σου συγχύσεως κοσμικής, Μαρία, μήτερ θαυμαστή, ξενοτρόπως εν ερήμω η ασκήσασα.

Όλη καθαρά τω Νυμφίω σου ανέδραμες υπαντήσαι. Ω πρεσβεύεις εκτενώς υπέρ πάντων, ω Μαρία, των τιμώντων σε.

Νέκρωσον ημών αμαρτάδας και διέγειρον προς απάθειαν, Μαρία, τους πιστός ως ζωής σε ανυμνούντας θείας μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ του Θεού παναμώνητε, ορμήματα των παθών μου καταπράϋνον ταχύ, και τον νουν μου προς εγρήγορσιν ανάστησον.

Ωδή 5'. Την δέησιν εκχεώ

Ουράνιον πολιτείαν, ένδοξε, κτησαμένη ευσεβείας, Μαρία, φωστήρ γεγένησαι και εποπτεύειν κατηξιώθης τον θρόνον του Κτίσαντος, προς Ον και πάντας τους πιστός σε, οσία, γεραίροντας έλκυσον.

Ικέτευε τον Χριστόν γενέσθαι με κοινωνόν της ουρανών Βασιλείας, η των ακράντων Αυτού Μυστηρίων εκ των χειρών κοινωνήσασα, εύφημε, του θεοφόρου Ζωσιμά πριν αν ζην εκμετρήσης, πανεύφημε.

Τα ύδατα Ιορδάνου, πάνσοφε, διεπέρασας αβρόχως και ήλθες τω ιερώ Ζωσιμά υπαντήσαι και ιστορήσαι αυτώ την σην βίωσιν, Μαρία, πάντων των δεινώς τρυχομένων χαρά και αντίληψις.

Θεοτοκίον.

Ρανίδας μου των δακρύων, δέομαι, παναμώνητε, απόσμηξον, Κόρη, τω μανδηλίω θερμών πρεσβειών σου προς της χαράς αενάου τον Κύριον ομίχλην λύπης απ έμοϋ ζοφεράς απελαύνουσα τάχιστα.

Διάσωσον εξ επηρείας του δαίμονος σουσ ικέτας,
μετανοίας πυρσέ λαμπρέ, Μαρία πανεύφημε, τους
σπεύδοντας πόθω ταισ σαισ πρεσβείαισ.
Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως επι
έσχάτων των ημερών τεκούσα δυσώπησον ως έχουσα
μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον.

Ήχος δ΄. Τοις των αιμάτων σου.

Η δαπανήσασα βίον το πρότερον ταισ αμαρτίαισ,
Χριστού νύμφη πάγκαλος λαμπροίς κατορθώμασιν
ύστερον, Μαρία, ώφθης• διο χάριν είληφασ
πρεσβεύειν υπέρ των τιμώντων σε.

Προκείμενον.

Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι
και εισήκουσε της δεήσεώς μου.

Στιχ. Καυχήσονται όσοι εν δόξη και αγαλλιάσονται
επί των κοιτών αυτών.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Εκ του κατά Ματθαίον.

(Κεφ. κε΄ 1 - 13).

Είπεν ο Κύριος την παραβολήν ταύτην• Ωμοιώθη η
βασιλεία των ουρανών δέκα παρθένοις....

Ζήτει τω Σαββάτω δεκάτω εβδόμω Ματθαίου.

Δόξα. Ταισ της Σησ Οσίας πρεσβείαισ, Ελεήμον

Και νυν. Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεήμον.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ολην αποθέμενοι.

Στιχ. Ελεήμον, ελέησόν με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός Σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

Πόνους καλινώσασα ασκητικούς της σαρκός σου φοβερά σκιρτήματα της ψυχής σου φρόνημα το αδάμαστον άπασιν έδειξας τοις πιστοίς, Μαρία, Ιορδάνου ενδιαίτημα, οσίων καύχημα και ασκητριών εγκαλλώπισμα• διο και ταις πρεσβείαις σου πάθη καταστέλλειν χαμαίζηλα σε των ανυμνούντων και πόθω γεραιρόντων την σεπτήν και πανσεβάσμιον μνήμην σου, ουρανόθεν είληφας.

Σώσον ο Θεός τον λαόν σου.

Ωδή ζ. Παιδες Εβραίων.

Ίσχυσας ανδρικώς παλαίσαι παριδούσα της σης φύσεως το καύνον κατά του πονηρού, Μαρία, και βραβεία λαβείν της άνω κλήσεως, φως λαμπρόν εσκοτισμένων.

Βίου σου τας ατασθαλίας, θεοφρούρητε, απέλασον, Μαρία, η ακλύν των παθών διώξασα δυνάμει της χάριτος και Άγγελος επί γης λαμπρός οφθείσα.

Όντως ψυχής σου το εδραίον απεθαύμασεν ο Ζωσιμάς, Μαρία, ο γνωστόν εις ημάς ποιήσας τον σον

βιον τον θαυμαστόν, αρχέτυπον ψυχοτρόφου μετανοίας.

Θεοτοκίον.

Ἕμνους προσάγω σοι απαύστως, τη μητρί του Λυτρωτοῦ μου και Θεοῦ μου ικετεύων πιστῶς• ειρήνην δώρησαί μοι κατ ἄμφω και ομόνοιαν, Μητροπάρθενε Μαρία.

Ωδή η´. Τον Βασιλέα.

Σταυρόν τον θείον, ον εν Σιών ημποδίσθης θαυμαστῶς προσκυνήσαι προστάτην ἔσχεσ εἶτα, μήτερ Μαρία, εν ερήμῳ.

Μαρία, κούφως τῷ ποταμῷ Ιορδάνη χάριν εὔρες πολλήν επιβαίνειν και αεί πρεσβεύειν υπέρ των σε υμνούντων.

Αγιωσύνης αδιατάρακτε σύλε, καθαγίασον πάντας, Μαρία, σε υμνολογούντας ως βάθρον μετανοίας.

Θεοτοκίον.

Ρερυπωμένον τη κοινωνία του σκότους αποκάθαρων, Θεογεννήτορ, και προς του Υιού σου οδήγησόν με φέγγος.

Ωδή θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιλύος αμαρτίας κάθαρων δυσώδους, κεκαθαρμένη Μαρία, σους πρόσφυγας ταις προς Θεόν σου πρεσβείαις, Αιγύπτου σέμνωμα.

Ακοίμητον λαμπάδα θείας μετανοίας κατέγνωμεν σε, Μαρία• διόπερ σε ανευφημούντες πρεσβείας τας σας

αιτούμεθα.

Χριστού μυροδοχείον εύχρηστον, Μαρία, την
δυσωδίαν παθών μου εξάλειψον και προς λειμώνας
αρρήτου οσμής με ίθυνον.

Θεοτοκίον.

Μανίας, Θεοτόκε, του εχθρού συντήρει ημάς
ατρώτους εξ ύψους παρέχουσα, δεδοξασμένη,
απαύστως την ευλογία σου.

Το• Αξιόν εστι και τα Παρόντα Μεγαλυνάρια.
Χαίροις, μετανοίας υπογραμμός, χαίροις, απαθείας
και νηστείας τερπνός λειμών, χαίροις, Ιορδάνου
ερήμου όρνις θεία, Μαρία, Αιγυπτίων κύδος
περίλαμπρον.

Την μεμεστωμένην ταις ηδοναίς της πορνείας πρώτον
μελωδήσωμεν εκτενώς, την φανείσαν είτα πυξίον
μετανοίας, Μαρίαν, και Κυρίου νύμφην πανένδοξον.
Την παθών κηλίσι και ηδονών βεβορβορωμένην, την
καθάρασαν εαυτήν ύδατι νηστείας και θείας
μετανοίας, Μαρίαν την οσίαν εγκωμιάσωμεν.

Της Αιγύπτου εύχος περιφανές, χεύμασι δακρύων
και ιδρώτων σου ταις ροαίς χθόνα της ερήμου
κατήρδευσας, Μαρία, και μετανοίας άνθη εύοσμα
ήνθησας.

Είδε και εθαύμασε Ζωσιμάς ο θεόφρων, μήτερ, στην
ισάγγελον βιοτήν και την σοι οικούσαν, Μαρία, θείαν
χάριν, δι ής κατηξιώθης βλέπειν τα μέλλοντα.

Παύσον ικεσίαις σου προς Θεόν τας επαναστάσεις του σαρκίου τας ζοφεράς και τον νουν, Μαρία, ειρήνευσον των πίστει υμνούντων ως οσίων σε υποτύπωσιν.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι πάντες, μετά της Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Το τρισάγιον
και το Απολυτίκιον.

Ήχος α΄. Της ερήμου πολίτης.

Τον ποδήρη χιτώνα της ψυχής σου τον γέμοντα ρύπου βδελυρού τοις δακρύων οχετοίς σου απέπλυνας, Μαρία, ενδιαίτημα σεπτόν ερήμου, και αυτόν επιμελώς μετανοίας μαργαρίταις και προσευχής σαπφείροις κατεκόσμησας• Δόξα τω σε κρατούντι Χριστώ, δόξα τω σε σωφρονήσαντι, δόξα τω δωρουμένω δια σου ημίν τα κρείττονα.

Έτερον.

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τον ρυπώδη ψυχής σου αποκαθάρασα χιτώνα ρείθροις δακρύων της μετανοίας στολήν ενεδύθης θεία χάριτι περίλαμπρον και Βασιλείας ουρανών ηξιώθης, θαυμαστή Μαρία, Αιγύπτου θρέμμα, ης και ημάς απολαύσαι τους σε τιμώντας καταξίωσον.

Εκτενής και Απόλυσις,
μεθ ἧν ψάλλομεν το εξής:

Ἦχος β´. Οτε εκ του ξύλου.

Δέχου τας αιτήσεις ευμενώς των σοι προστρεχόντων, Μαρία, και δίδου πάσιν αεί τοις πιστώς προφέρουσι στον θεϊον όνομα ευλογίαν ως έχουσα πολλήν παρρησίαν προς Χριστόν τον Κύριον, Όνπερ λυπήσασα πρώτον αμαρτίαις ποικίλαις εΐτα κατεφαιδρυνας πόνοις τοις ασκητικοίς σου και τοις δάκρυσι.

Ἦχος πλ. δ´

Δεσποινα, πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Ἦχος β´

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Δίστιχον

Μετανοίας βάθρον ανάδειξον, Μαρία, Χαραλάμπη πρεσβείας σας εκζητούντα.